

ЗОРІН Михайло Гаврилович (29. 09. 1921, м. Костянтинівка, нині Донец. обл. — 16. 06. 1986, Одеса) — скульптор. Член СХУ (1974). Учасник 2-ї світової війни. Закін. Одес. художнє училище (1948; викл. [М. Жук](#)), Харків. худож. інститут (1961; майстерня А. Рябініна). Працював в Одесі: 1961–70 — викладач худож. училища;

від 1970 — на худож.-вироб. комбінаті. Учасник обл., респ., всесоюз. мистецьких виставок від 1948. Осн. жанр — скульптур. портрет. Творчість З. — зразок пластич. традицій, у яких стверджено реаліст. бачення натури та її максимал. наближення до героїчно-романт. ідеалів представників соціаліст. суспільства. Окремі роботи зберігаються в Одес. ХМ.

Основні твори

портрети — «Народний артист СРСР В. Василько» (1967), «Герой Соціалістичної Праці О. Нещадименко», «Дочка Люда» (обидва — 1970), «Спортсменка Л. Петрова» (1971), «Ударник П. Захарчук» (1972), «Ветеран російсько-японської війни С. Уласевич» (1974); пам'ятник-рельєф «Розстріл біля чорної огорожі» (м. Бендери, Молдова; 1968, співавт.); композиція «Літо» (1971).

Рекомендована література

1. Скульптуры Одессы: Каталог. О., 1980.

[Т. В. Басанець](#)

Фотоілюстрації

Бібліографічний опис:

Зорін Михайло Гаврилович / Т. В. Басанець // *Енциклопедія Сучасної України* [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2010. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-17109>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).